

Lund d. 26. Maj 1836.

Mottag, kärlige Bröder! mina förbindligaste tackbrev
 för recommendationsbrevet till Buckland, Traill och
 Ed. Davy. Äfven tackar jag dig oändligt för det bref af den
 20de Junius, hwarmed du behagat fagna mig. Efter all san-
 nolikhet får jag från England till Frankrike och deri-
 från genom Tyskland hem; så snart jag ej fattas af för-
 starkt femsjukt, så jag en tid varit i England; i tvil-
 het fall jag annars återvända för att ligga i win-
 terkwarter hemma och sedan med höfvederbarlyskia
 kelse nästa vår besöka mig till Frankrike &c.

Närmed uppgiften med Kühnefeldts petrifierade
 brädbaka, beder jag dig vara fullkomligt öfverty-
 gad om dess tillförlitlighet. Den är funnen i ena
 flera stället (hvaraf en ligger här på Antiquariska
 Museum) i Borreby församling i Gäddede Herad. Den låg
 länge på Posten och blef i föl bortbytt till Wulfkro-
 na, som lemnade den till en Hr Maas i Romens, ^{Spilby,}

Lund

läser ha ett Schaferi och lilla gamla Antiquiteter. Kihnefeld
läser ha fått den att analysera af H. Maas, hvilket han torde
ha annamant mündligt eller i sin skriftliga uppsats verom,
ifall sådan finnes. Jag äger ett stycke af en dylik kaka,
della han, som jag nu till full misshet känner, väl icke till-
hör samma kaka som den Kihnefeld analyserat, men en all-
deles likadan, som klef finnes på samma ställe och som
nu grön som den Kihnefeldska. Dylika kakor äro på
ätskilliga ställen funna och alltid besittande med flut-
redskap, hvilket visar att de liksom landets aborigines.
Det nämnde stycket tager jag mig friheten bifoga, på
det du själv nu kunna se hur vida det är möjligt att
härvid kunna som petrificerat bröd. Hefundmanen ut-
gäres påtagligt af ett slags bech, eller kaka, bestående af
deri ligger inströdda störe och mindre smulor af krossad
Brennsten, hvilka, då man smider bryter massan, bryg-
med tuggen på den första brottglan, nästan som oli-
vinen i vår Skäriska Basalt. Smider bryt stycket och tag
deraf hvad du vill; men det du ej nyttjar kan jag förunde-
deles vid tillfälle återfå, som min Antiquitetshandling
som nu i ditt slag är dens stoffe i Riket; i den närmare
ren, men till olika former.

Sedan

Sedan jag till hade varit skrifven, har jag gjort en utfäst till
 Barsebäck, för att efterse om någon vid den västra stranden
 af Skåne funnos några märken som utlydde landets
 snåringom skeendes förteckning. Enad härstädes inga
 försmåttas funnas när hafskusten, kunde inga dylika
 undersökningar här anställas som den jag hade ämnat
 nämna i följande beskrifning från trakten vid Trelleborg.
 Men vid Barsebäcks strand finnes en annan slags
 märkvärdighet som vid ifrågasvarande ämnas befin-
 nas samtigen något afseende. När om Barsebäcks
 förklage, just den stranden på Hovmelins Charla är märk-
 värdig, är landet högt och ofrukt jemte samt den för-
 till af strand för en bränken, försedd med en raka af
 skubbar, hvilka blifvit uppkastade under Carl XII:s
 regering för att hindra Danskarernas landstigning.

Af besjade kanten teckning således du när-
 vare inhemta förjällande: a-b är hafstrytan,
 ofrukt hvilken den är kvar uppstått från skubbar;
 b-c är stranden betäckt med grässtrån och krid-
 stenflisor, alldeles södana som förkomma i Kalh-
 lagret vid Långsund. Vid strandbräddens ofrukt
 b. ligger de flesta granitstücken och vid foten af brän-
 ken vid c. ligger nedrasade jord- och stenarter. Stran-
 den vid foten af bränken är

Teckning

omkring 1 à 1½ aln öfver hafnets medelstånd och utgöres tydligt af
 tillandning. Ungefär samma höjd af tillandning märkes på
 andra stället af samma kust, der ingen brick finnes; c-d är ett
 hjärtat lager af lesta med glasa gråstens geshubben; således höras
 de två deluvialbildningerna. Utteran utsiggnar skändigt kalla
 vatten. Under den lärer liggå kritmassen, d-e är sandjord med
 småre tabrika kistlar, öfver hörande till deluvial; en nylla
 utan kistlar; f-f-f jordsten; g bränntes af den omnämda
 skansvallen.

Nu inträffar det alla år isynnerhet på vintern
 vid hafliga stormar, att hafvet stiger ända upp till brinken
 mellan c och d, så att brinken ärligen rasar ned, och på
 de 120 år som följelutit sedan skanden blefvit uppford,
 har brinken så närmast sig skansvallen att denna i no-
 ra ändan till en del rasat ut tynges ned från skanden
 öfver den öfriga marken som en till hällen nedrasad atthälla.

Om vi nu antaga att landet beständigt, men i en
 mindre betydlig
 myckenhet goda ständer sig, så tror jag vi skola finna
 att just sådana fenomen som de nu beskrifva skulle
 visa sig. Om landet i när främre sig, är det starkt att säga
 huru skänd brinken ärligen skulle kunna mer och mer
 frätas ut bortföras af hafvet. Att genom denna bort-
 frätning hafvet nås utän för skanden måste uppgöras
 das och öfver förses med stora stenblock, och blott bottens

Smärningens skeende förklaring synes mig äfven vara
 påtaglig. Och så måste stormarna i Mars med sitt höga vatten-
 stån och enorma stycka, kunnat förorsaka de tilländningar
 af 1 à 1½ alns höjd öfver dagliga vattuet, hvilka man ser på
 de ställen af stranden der ingen bränka finnes. Men i hela bränken från
 stranden upp till jordytan finnes inbet minsta tecken dertill att
 hafsbattuet (Medel närvarande hafsets) fördom sigt högre än nu.
 Dess icke lagelst tager jag mig friheten underkasta ditt
 gånliga bespråkande och skänka bedömande.

I morgon ämnar jag, så vida inga hinder mota,
 att företaga kuffresan öfver Malmö, Skåne, Ystad, Simrishög
 och länns kusten ut Blekinge.

Om detta ämne, rörande landens smärningens skeen-
 de förklaring eller förklaring, för närvarande lärer vara för-
 måt för Engelska Geologernas synnerliga uppmärksamhet,
 har jag anfett mig böra till full evidens söka utreda för-
 hållandet med förre Skandinaviern, innan jag reser ut.

I Carlskrona, der gamla sjömarken ovillkorligt måste fin-
 nas, äro såkert många upplysningar att hemta, och
 tillåter mig liden, så reser jag öfver dit. Missfästom
 i väras fatte mig mer än en männas tillbakå i minna
 för resan förberedande arbeten; men jag hoppas, att under

Adams

Sådana förgällanden äro utgållna någon prolongation på permis-
sionen, som jag ej tagit längre än till d. 1 October. Annu har
jag desoubarn ej fått resolutioner, och respundit på de gån-
gne för resan vigtiga documenter.

Så förut påstod jag afhandling om Kullsternarna
de tryckt, låger jag mig friheten odnjukt att säga att
du vilke vara så god och med utgående såida mig
den på Carlshamn. Jag ännu är afseu under
våg besöka Högsta och kanske försöka om flera
ben af Plesiosaurus kunna finnas. I alla fall väntar
jag mig mycket petrifikater vid Kopinge, Balsberg,
Kugubrunnarna, Marby och Carlshamn.

Med värmande och höjaktning framhvar

Min käraste Bröder

Min

Älskfull och förbunden
S. Nilsson